त्यसैले म कविता लेख्दिनँ

-प्रभाती किरण

तिमी कविता लेख्छौ
वर्तमानको घाइते र
वीभत्स रूप उधिनेर
अतीतका खोकिलाबाट
मिथ चोरेर / प्रतीक जोडेर
कसरी / कसरी
तिम्रा कविता वर्तमानका
दर्पण बन्छन्
मात्र बर्तमानका

तिमी आँु टिप्छौ
फुङ्ङ उडेका अनुहारबाट
अलमलिएका चेहराबाट
भूगोलको एक फन्को मारेर
स्निग्ध प्रभातमा बसाइँसरेका
बुद्धसँग ाचना गरेर
शान्तिको
तिमी कविता लेख्छौ
कसरी / कसरी
तिम्रा कविता वर्तमानका प्रतिच्छाया “ बन्छन्
मात्र वर्तमानका

त्यसैले हो कि ?
म कविता लेख्दिन “
म आज होइन
भोलि अ “ध्यारो देख्छु
म आजको वीभत्सताभन्दा
भोलिको स्वरूप कुरूप देख्छु
तिमी आजको उज्यालो खोज्दैछौ
मृतको न्यानो रोज्दै छौ
म कसरी स्वीकारौं
तिम्रो कविता
जुन आत्मरतीमा अडेको छ
वर्तमानको पोषणमा बढेको छ

बुद्धमाथि दावी पत्र परेको बेला
म भित्रको म मरेको बेला
तिमी कविता लेख्छौ
 मलाई नै ओल्टाई/पल्टाई
सर्वाङ्ग उधारेर
त्यसैले हो कि ?
म कविता लेख्दिन "
वर्तमानको
अनि
मात्र वर्तमानको ।

■